

نشست نود و سوم - رمضان ماه نزول قرآن

بسم الله الرحمن الرحيم

سلام عليكم و رحمت الله

خیلی خدا را شکر می‌کنیم که باز هم توفیق داریم یکی از شب‌های ماه مبارک، در این جمع نورانی باشیم و توفیق داریم یکی از سوره‌های قرآن را با هم دیگر مرور و تدبیر کنیم. خدا را شکر. الحمدلله. چند نکتهٔ مقدماتی بگوییم که ان شاء الله این نکات مقدماتی ما را در این فضا قرار بدهد و در حریم و حصن الهی قرار بگیریم که خیرات و برکات خدا نصیب این جمع و همهٔ آن‌هایی که در واقع همراه جمع هستند، باشد.

ماه مبارک رمضان یک توصیف قرآنی دارد، همه هم می‌دانید، در دعای بعد از نمازها می‌خوانیم؛ اصلاً وصف این ماه، «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ» هست. و سند این ماه به ماه نزول قرآن خورده است. زیاد این ور و آن ور می‌گویند: «ماه نزول قرآن»؛ اما اگر یک ذره در این عبارت تأمل بیشتری بکنید، می‌بینید که خیلی موضوع جدی هست. یک چیزی وجود دارد به نام قرآن که این خیلی چیز عجیب‌غریبی هست، بعد یک ماه را وقتی می‌خواهند توصیف بکنند، می‌گویند ماهی هست که قرآن در آن نازل شده؛ قرآن در خیلی از ماه‌های دیگر هم نازل شده است. البته می‌گویند نزول قرآن در ماه‌های دیگر تدریجی و در این ماه دفعی بوده است؛ در واقع توضیح شب قدر را می‌دهند. اما این شوخی نیست که یک ماهی را به اسم قرآن توصیف بکنند.

یک مثال دیگر بزنم، چون قرآن بنده خدا مظلوم است. مثلاً امام حسین (ع) خوب است؟ فکر کنید یک نفر را می‌خواهند توصیف کنند، بگویند این آن است که حسین (ع) به او می‌گفت برادر، غیر از رابطهٔ برادر عادی.. ما این را دربارهٔ چه کسی داریم؟ در مورد شیخ مفید داریم که نقل شده حضرت حجت در نامه‌ای ایشان را برادر خودشان خطاب کردند؛ یعنی یک نفر بوده امام زمان به او می‌گفته برادر! شما باید اول امام زمان برایتان بزرگ باشد که وقتی به او امام زمان می‌گوید: «برادر»، بگویی: «وای چه کسی می‌تواند باشد که امام زمان بهش می‌گفته برادر؟». حالا شما فکر کنید چیزی وجود دارد به نام قرآن که یک ماه را به اسم آن زدند و گفتند این ماهی هست که قرآن در آن نازل شده است. یک چنین وصفی، خیلی وصف بزرگی هست؛ چون شما ماه‌ها را علی القاعده نباید با همچنین چیزی اسم ببرید. ماه‌ها را اگر خواستید اسم ببرید، باید بگویید ماهی است که قبل از آن ماه یا بعد از آن ماه است؛ این نشان می‌دهد خود ماه مبارک رمضان، ماه شاخصی است که البته اهمیتش را دارد از قرآن می‌گیرد.

حالا در این ماه شبی وجود دارد به نام شب قدر که می‌گویند: «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ». این خاصیت نزول قرآن برای این ماه به طور کامل وجود دارد؛ لذا خود این موقعیت زمانی، موقعیت مهمی هست. این را نباید از کنارش راحت گذشت. زمان‌ها واقعاً معنویت و با خود فضل دارند. خود ماه رمضان، وقت مهمی است؛ بالأخص شب‌های ماه مبارک رمضان که اصلاً بستر نزول قرآن در شب و لیلۀ هست. درست است که در شب قدر یک اتفاق خاصی دارد می‌افتد، ولی بهره‌ای از اون خاصیت را شب‌های دیگر ماه مبارک هم دارند؛ لذا توصیه به احیا گرفتن در همه شب‌های ماه مبارک رمضان شده است. اگر چه تمرکز باید روی شب‌های قدر باید باشد، ولی گفتند حتی المقدور آدم‌ها حواسشان به شب باشد.

این وقت‌شناسی خیلی در زندگی ماها اثر دارد. لذا همین که الان در بستر این شب هستیم -که قطعاً محل رفت‌وآمد ملائکۀ الهی هست این موقعیت، شکی در این نیست که یک قسمتی از عالم اتفاقات بزرگی درش دارد می‌افتد. ما خیلی خبر نداریم ولی ملائکه می‌روند، می‌آیند، اخباری در مراتب عالم و حتی در روی زمین هست- و خب خدا را شکر می‌کنیم باز هم توفیق داریم که یکی از این شب‌ها را یک احیایی داشته باشیم و احیا هم با قرآن باشد. و قطعاً در این شب‌ها و در این ماه که اساساً با نام قرآن شناخته می‌شه. هیچ چیزی مهم‌تر از خود قرآن نیست. این نکته‌ای که قدر این فضا را بدونیم. ان شاء الله همچنان شب‌های بعدی هم این طور باشد تا شب‌های قدر که از این شب‌ها بتوانیم ویژه استفاده کنیم. در مورد سوره که صحبت کردیم یک نکاتی هم در مورد شب‌های قدر عرض می‌کنم که برگرفته از سوره مبارکۀ ص هست.

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم